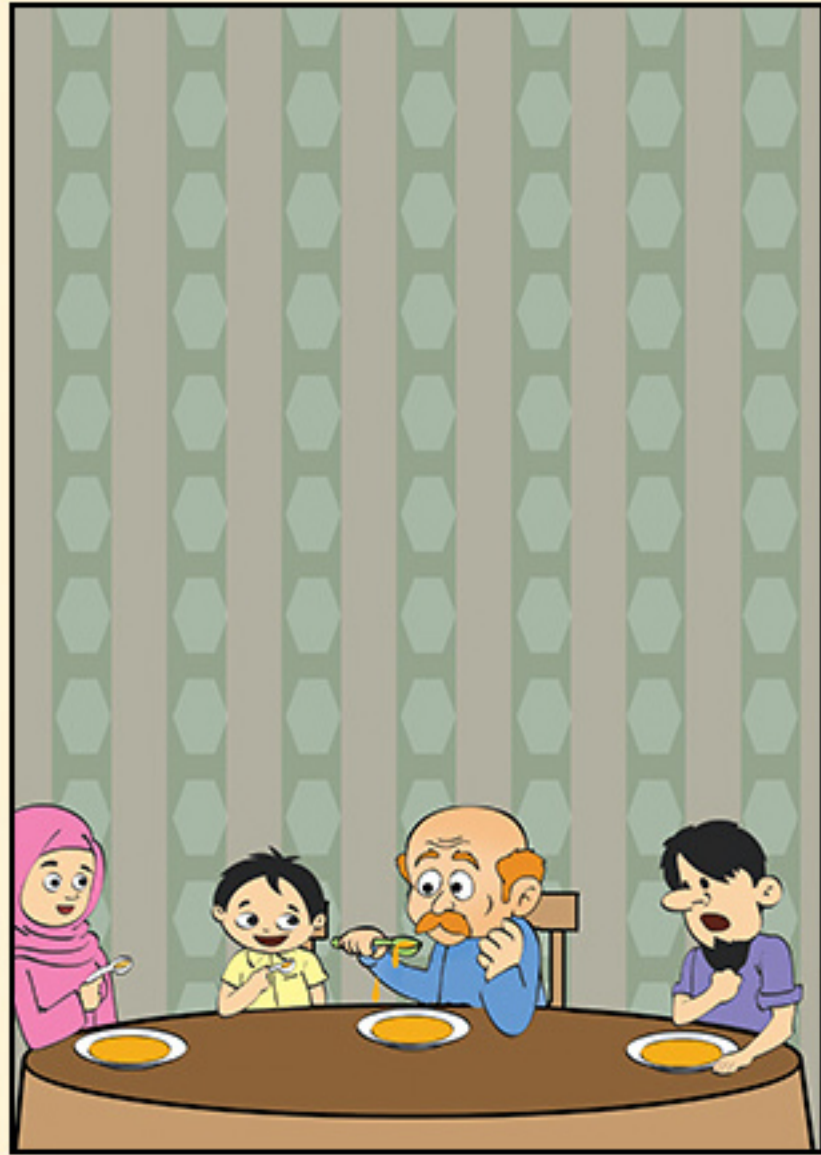
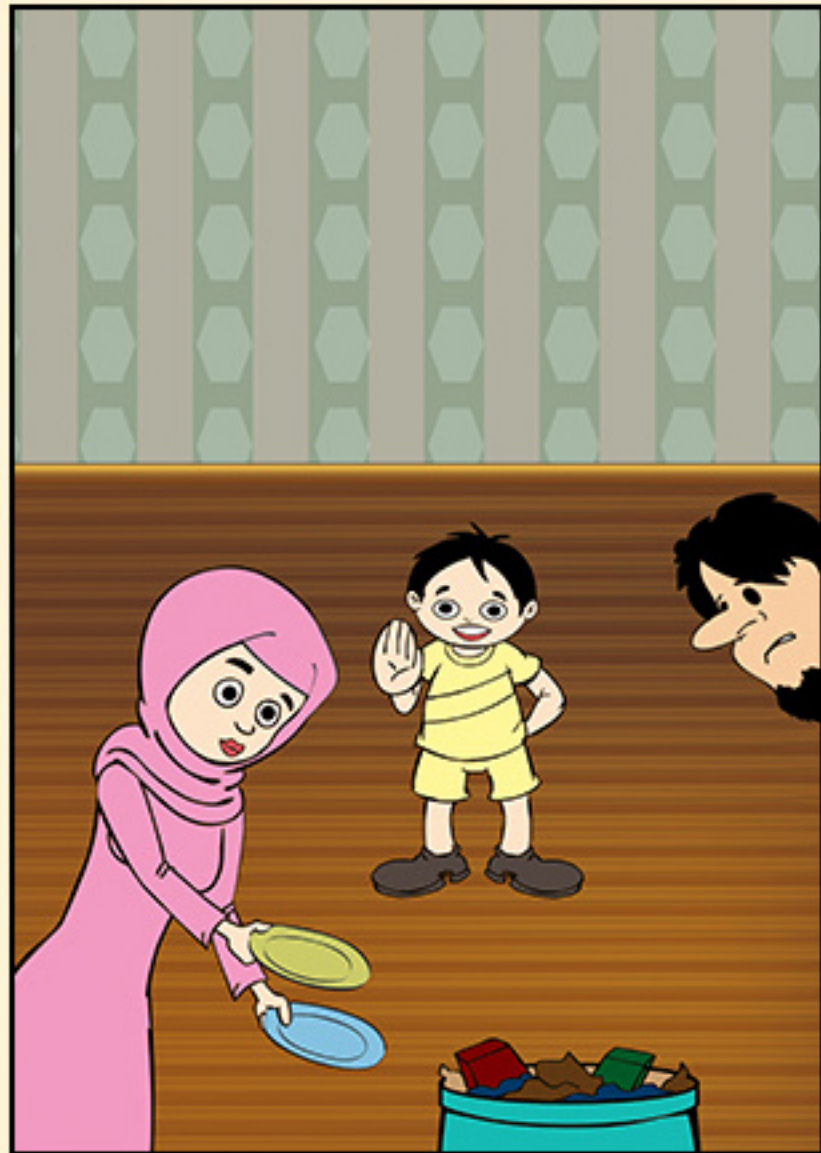

Plasttallerkenen

Det var en gang en snekker som var blitt gammel. Han hadde mistet synet og hadde ikke lenger krefter i hendene eller fingrene. Han bodde hos sin sønn og hans familie. Han klarte ikke engang lenger å holde en skje uten å skjelve, og når han skalv, skalv han så mye at maten alltid falt på duken på bordet. Svigerdatteren og sønnen ble alltid så sinte på ham. Det som gjorde dem enda sintere, var når maten rant fra munnen ned til haken. Til slutt satte de ham et annet sted, langt borte fra seg selv, og slik slapp de å se ham spise. Barnebarnet hans, Hasan, ble veldig trist av å se det. Når bestefaren hans skulle spise, hjalp Hasan ham med å holde skjeen i ro, slik at maten ikke skulle falle ned.

En gang forsøkte den gamle snekkeren å se hva som lå på bordet. Han mistet tallerkenen sin, og den knuste. Sønnen og svigerdatteren ble rasende og sa mange sårende ord til ham, som knuste hans gamle hjerte. Fra den dagen av ga de ham mat på en plasttallerken.

En dag sa den gamle snekkerens sønn til sin kone: «Ikke legg frukt på plasttallerkenene, kast dem heller i søppelen. Hasan tok to av plasttallerkenene og sa: «Mamma, ikke kast tallerkenene, jeg kommer til å trenge dem i framtiden.» Undrende spurte hans far: «Hva skal du trenge dem for?» Hasan svarte: «Jo, når dere blir gamle, da skal jeg også servere dere mat i disse!» Både moren og faren hans skammet seg over det de hadde holdt på med. Den gamle snekkeren fikk lov til å sette seg ved bordet og spise med resten av familien.

Om bare sønnen og svigerdatteren visste hvor godt likt av Gud det er å være god mot sine foreldre og å ære dem. Det er en av de handlingene som fører en person til paradiset når han eller hun er god mot sine foreldre. Vår elskede profet ﷺ sa: «Herrens glede ligger i farens glede, og Herrens vrede ligger i farens vrede.»

«رَضِيَ الرَّبُّ فِي رِضَى الْوَالِدِ، وَسَخَطُ الرَّبِّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ»

